

Landskap: Småland, Dalarna Upptecknat av: Livi GelénHärad: Västbo Adress: Värnans

Socken: _____ Berättat av: _____

Uppteckningsår: 1942. Född år _____ i _____

"Förning" till prästgården vid bröllop och begravning.	s. 1-4
"Böjdstycke" - stora bakade ringar.	s. 4-6
En del ätt ur Bondepraktikan.	s. 7-9
Dikter av Viktor Rydberg.	s. 9
V. Rydbergs "Barndomspoesien."	s. 11-13
"Svalesyskon fem."	s. 14
Vinternatten, - natten till den 14:e okt.	s. 15
Konfirmation.	s. 16
Medel mot reumatism.	s. 16
Talesätt och ordspråk.	s. 17-18
Sköndagfest och tacksägelsefest.	s. 19-24
Förböner i kyrkan för sjuka.	s. 25
Om böndagarna.	s. 26

- Gamla psalmer som väster för. s. 31.
- Restaurering av Dannäs kyrka } s. 36.
(avskrift av teckning)
- Husförhörsång. s. 40-43.
- Tecken på att man var välkommen. s. 44.
- Värdleksmärken. s. 45.

No. 1

ACC. N:R M. 8760: 1.

Landskap: Småland Upptecknat av: Sjöbeldin, Hisinger
Härad: Håsto Adress: Garudens
Socken: Fornskepps-Forsveda Berättat av:
Uppteckningsår: 1942. Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Förning" till Prästgården
vid bräup och begravning.

En gammal god väder sed, som
änna brukas och lever kvar är
att dagen innan "de två" går
och tar ut "hysselet" går
levande bruden till Prästgården
med "förning" som oftast består
av kostkaka eller katteraus.
Än någon annan av familjemedlem-
arna brukas gå, men oftast är
det levande bruden som går. Om
traditionen ska följas. —

Skriv endast på denna sida!

No. 2.

ACC. N:R M. 8760:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vid begravning. — Så kommer
 "rustningsli" eller "lönnigen" efter
 sedan begravningen, är över —
 och består då av, ännu det i
 kyrkhus och östgöta ofta
 med "pålägg" bestående av kakor
 eller bakelser. — Sått alltid
 av, en av de "bakreste"-finaste
 rustningskransarna. ^{och} ~~och~~ ^{och} ~~och~~
 som ska till prästgården —
 gläder mig åt att den gamla
 sedan finns kvar och ännu
 brukas / tiller tydligen från de
 stora brölloren — och så ännu
 sedan, att ungdommen på
 kvällen ropar ut budskapet
 och borrar "suppudet" för den
 så kallade "vägen av gästerna".

N: 3

ACC. N:R M. 8760: 3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"ropa leve" för ungdomen
 som står utöfver och upprättat
 budpart i följingsgårderna —
 Gud mig Gid. som mycket trängt
 fram på denna tid. även vid
 allmogbräuan — är — att alla
 även för äldre. Kvinnor äro
 klädda i färger. Så att säga klä-
 der äro färgrika — man kan se
 så många olika kulörer — Så som
 nämndes att i början på 1400. tal
 sig man alltså utan riktigt
 ungdom i kulört "kländel"
 utan alla äldre i svart som
 alltså var högtidsdräkt — och
 oräkliga den vackraste —
 och mest stämningsfulla
 men ä ännu tiden ser det ju

Nr: 4

ACC. N.R. M.8760:4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

gladt och bekvämt ut och
strålade fästigt

"Björkstråkare"

För ti åren en 55-60 år gammal
Kunde man se, eller om man
siggade Marlanna nu från
den tiden — för de på ett
sannolikt sätt utstreda —
(Bruket vid denna i Västra?)
på armarna detta stora vackra
ringar, var någon på ett
särskilt ömtåligt av flickorna
hade den armen full —
så det var av flickorna
och på armarna ringa dem.

N: 5

ACC. N:R M. 8760:5

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Ringarna bakades av råmjölk och råmjöl, de voro stora som en tallrik och av träjuncor, tyckelst. I ytterkanterna av ringen gjordes en skåra med Kniv. Ringarna koktes först och gräddades sedan och pudrades med råmjöl. De voro så hårda och hållbara att de bevarades i årvis.

När en flicka skulle till moders- och flickskolan matades hon sött för att hon hade råmjölksringar att ge bort. Själlan ätos de upp, man bytte och hävar man namnets "Bäjastrykare" uppkommit. De fördröds byggden runt.

N:o 6

ACC. NR M. 8760:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Friheten som gingo till matmors
ärendet Hansje fuser mitt med
systemjälk. Så kunde moran
dit friheten kom med mjälken
när spannen var tömd. Bägga dit
ett par råmjälkesringar, som
friheten då gömde Hansje till
Mästa Gården marknad, dit
alla västar pojkar och flickor
skulle - och då hängdes säkert
de där ringarna på larmen på
den pojke som skulle ha "sättskap"
med eller träpa den.
"Bjälkastyrkare" var nog många
äldre "västboiter" ännu i
värt minne.

N: 7

ACC. N:R M. 8760: 7 (för oktober)

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bondekraftikasan. Man lillsom
för de övriga årets månader en
minneskrift.

Om löparen af träar icke gärna vill falla,
Så får vi en kall vinter för alla,
Många Kälmaskas nästa månad
vilja komma.

Som brukten göra ganska liten frömma,
Tidningarna skola de af träden träar förtäras
och hornliga vilja sig af på den nära
och med dem om vintern värma kan,
I kris-gluga och vidmanad på min dem.

Om vintern skall du så sent göra,
och deras beringar förstöra
Om sommaren vället för så art,
att plöcka tidan myckenhet bort.
Så snart som solen ditt sken månd göra.

N:o 8

ACC. N:R M. 8760:8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vilja du ej vägrare i boningens klippa
den ena läses nit den andra slit,
och förtära frugten samma tid.
Derför ska du den som fast är förvärpa
Då kan du mycken frukt förvärpa.

I oktober förtäjes bondpraktikens
och gamla märken —

Man skall under månaden äta
mat som renser och smälter och
det skadar inte att dessutom
dricka laxativ.

Getmjölk och must rekommenderas
att dricka, man skall också äta
fägel och viltkött samt sedesat,
Härdenommas och gallika.

Den sjätte för man undvika att

N:o 9

ACC. NR M. 8760:9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Låta blod, och nöd man trödn
under månader bli äret värt med
stormar till spåra -

Vår egen sällare Viktor Rydberg
jängas af allt bestående
värtiga atmosfär och inspireras af dem -

Solen går ned, och molnen vandrar
här över slummande sjö
med befullt sinne
över surande strögar och mynnar.
Månen skriar på våligt stas,
Jaspin dräglig i klyftans skydd;
Vänta att jag kan ge ut sin nätt i
vingens av skutan tyngda dunn.

No. 10

ACC. N:R M. 8760:10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Solen glilt ned, dit möttas alltmer
över maens furor.

Möttas om bergen, du rämnin
suckar i Ljung och mossor.

Trinsjukt väjer ett publikat sken
över västliga Kullar's band.

Ögens viltande afsked tonar
Stroset i tätnade skuggors port.

Regnets full på hållarne Arlar av demodsägnes,
fröda av andens joulbring bärende
Skurarna tanke;

Ljris emot ständen brutna väg
bures av dunkla vändens pära;
röster, skälrande kumsk av smäta
ropar i stormen ur Bergens djup.

16. 11

ACC. N:R M. 8760: 11.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Läser man J. K. Rydbergs
Barn- och ungdoms-

läst man tillbaka till bondens =
hännet och jagor.
Som dessa skolor på Walla Munner
och om. Skolor — är ej så dystra —
Tjötens — och skymning och på
är rik på föremål och minnen
och ej minnet "Tjötens" tycker man
sig se. I de bästa skolorna "Knutens"
De höjde de stora väst-lakten
och till fortbätt om "inom lags"
man samla de på de fina barn
vid skolorna. Stilla trumpet —
Stilla barnen, det skulle "spingas"
Många barnen, de skulle bli "tro"
I man kunde "ända" julkrossen

med dem —
man har allriq trätt av samma
berättelse så från så som de gamle
de berättade det var så spännande
Och det, man vånde sig både lite
rädd — och förtjusad glad att
nu fick man höra alla gamla
föregångna om både Pussel o Tomtar
och trollen, som kom från till
guldens — om dörrer, som
allriq kunde bli stängd —
en familj som bodde i ett litet torp
och när de en stängde dörrer till
Låhuset så gick den upp och när de
dörrer var både öppnad — berättelsen
var skildrad det så tydligt — och
man fette sig en stor tabaketslös
men följande morgon var illväl —

No 13

ACC. N:R M. 8760:13.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Dörren öppas och låses på, men
 inget var riktigt rött eller svart
 men så helt plöshigt, oräntat fick
 familjen flytta från det rummet
 och tro sig alltså beredd på
 och så tänkte de sedan på att det
 var "Farsen" om att de så vidstörat
 skulle flytta. De gjorde sig
 undröktade om vad det skulle gälla
 om Dörren förklarade påst — men
 sedan de hade flyttat stod Dörren
 alltså fast, och så trodde det varit
 det barade om flytting så en
 dörr på oförklarligt sätt
 förklarade istället utan någon öppna
 sig själv. —

No. 14

ACC. N:R M. 8760:14.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Galesyftan fem"

(Erbjudit en folksången, omtalad redan
av Agripus av Wetterhelius, Guters
samtid.)

Uppföddes i vatnan samtidsigt fem
ungar, mellan vilka hos
föddas, Frid och föda då söttingen
gynnades mer än den andra.

De dan sungenes blivit tillräckligt
född i kungarnas brukt, göra
företagarna med dem en utflykt,
som räcker några dagar och var till
med någon strökt, som dagen bättre
än geografien kan skildra
Sirestis återvända de och stanna i
Mennigden till den stora
Mistflyttningen

No 15

ACC. N:R M. 8760:15

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Omk. 1800 talet. var det brukligt
att en mandlande som öppnade
sin butik ej skulle kunna ge ut
måga pengar första dagen.
Måste detta dock ske, ansågs det
olycksbådande. Det kom många
kunder, och de gavs frisktligt
"mandst" som det hette.
Vad alla kvinnor eller sedlar
lämnades som tillräck. var det ingen
som ville ha något tillbaka,
man önskade "lycka till"
på detta sätt. —

"Gästmaten" är ett gammalt namn
på maten till den 14de oktober

N:o 16

ACC. N:R M. 8700:16.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Det kan berättats att för hängslen
var sedan den då barnen. Med
Konfirmationens bästa för:

Söndagens, skulle de ställa upp
sig på gängen, den som kunde sina
stycken bäst skulle stå först, sedan
kom de alla efter Rinskaparna,
och den som kunde sina stycken
bäst kom sist. —

ett gammalt medel mot

Rummatism är att på västen
jorda bastaner och bära några
stycken på sig i fickorna —
Man kan byta nya med något
mellanrum.

No. 18

ACC. N:R M.8760:17.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Om en person kommer i ekonomiska
besvärsmor och han föret haft i
lyckans dar haft många gånner.
Säger ett gammalt ord på präst så här:

Si länge min tunna rann,
Si pådde mig både Kvinna och man,
men när min tunna slutat rinna
Pådde mig varken man eller Kvinna.

I Wästerland Säger man då
man gör i ordning matsäck,
att man "lägger neste"
(utläses med eljud)

Ok. 18

ACC. NR. M. 8760:18.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

De gamle mistad —
— att den finner hjälp i motgång
som tiller den i medgång —
— att en rätta ofta vittas ett väl
även om huset är fullt av klatter.
— att den som äter ut en annans
bröd tillman bli mätt —
— att något är gott — ingenting
är värt —
att man får baka av det mjöl
man har.
att en liten del är bättre att bära sig
vid — än en stor att bära sig på
att nytt alltid är bäst; gammalt
stundom bättre —

ACC. N:R M. 8760:19.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skördfest!

Det kan hållas skördfester under många former, i de fall det tidna annu föreligger i vårt land. För en del mycket vanligt med skörde och tröskälsfesten på västarna, sedan råden skörden och all morkens göda bägats.

I gånge är det den nuvarande histo-
tidens, som stämmer till att vara
och gör att man bättre uppmärksam
man en del goda inslag i
folkklivet. Som annars skulle
gå förbi som nu t. ex. detta med
skördfester.

Här har vi ett gott med en medel-
tida tradition. Som bevarats ända

ok. 19

ACC. N:R M. 8760:20.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= in till Gårn dagen. Åtminstone
till för en tjugo i trettio år sedan.
Bördesfesten var en två- och
lördag.

Tingen är då beroende av naturen
som odlaren.

När därför markens gräda var bärgad
vad var då enklare och natur-
ligen än att frambräsa sitt träsk
till naturens kurre för de vävor
som jorden gett.

Den stora Bördesfesten inleddes
med tvåbägelquadstjänst i
kyrkan. Den dagen till ära
brändes i höstens färger.

Och de bråkaste produkterna
av odlarens möda buras till
kyrkan där de visades för all-

N:o 20

ACC. N:R M. 8760:21.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Menigheten.

Stämningfullare gudstjänster kunde
vis. inte hållas!

Sedan sågde gärna ett mer
underhållande inslag i skördfest-
programmet, men alla störande
någen bra dock bannlysta en
sådan dag.

Ordet skörd^m och tackbuds^mfest
räknades nästan som en av de
stora högtiderna.

I dansje! Skördfesttraditionen
väller på att återupplivas uti i
bygderna?

Det är svårt att säga något bestämt,
men det förhoppas en del fall,
som tycks nära.

Senast har kyrkans församlingen i

№ 21

ACC. N:R M. 8760:22.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Ängelstad på ett mycket betydligt
återupplivat den gamla
leden. (Enligt Prof. Väinö Oksanen
skriver i sin tidning d. 5. november
1942.) Det är med stort nöje man
läser referatet. Skriv tidningen
vidare!

Endast i en i medeltids tempel.
Nåls som under Jöräernas tid
och dets av-årets. Skörd hade
som offergåvor. Samlats i Rydhan.
Predikan avslöt sig naturligtvis
till Oksans Karaktär.

"Vi har i dag", yttrade prästen, "som
till skördfest och tilläggsquads-
art i vil Rydhan och därmed velat
återuppliva en värdig led i vår =

No. 22

ACC. N:R M. 8760:23.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= bygger, att omtycka Herrens hus med
jordens dukter för att de uttrycker
att vår tråkighet för Morskens gränd
det erinras i predikan om goda
och dåliga ar.
Miss växter följde fördomtina ofta
med kriser.
men fast på trevli stundom med
det mycket svårt glömda och
alltså träffade gudstjensten
i Herrens tempel.
Låt oss få lite mer av sådana sköna
fester ute i byggnaden!
Det är absolut en av de fruktbaraste
traditioner som återupplivas.
När är det snart, att tiden är kall
och hård och att det mycket städes är
svårt att samla folket till annat än

di 23

ACC. N:R M. 8760:24.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Fad Tom har med vardagens bekymmer
att skaffa.

Det goda litet rum nu för tiden
är tråkigt och ljått.

Männor inte följden, trots allt,
ändock tror lyckligare än vi.

Deras tro siktade aldrig, inte ens
under de värsta prövningar.

För varje slag likstäm hämtade de ny
kraft ur andliga källor, som den
nya tidens människor aldrig by
sig om att upprätta.

Och de gamla bra tråkiga i
sin tro, vi som besparats Krigets fasa
och direkt bemsöktes hade samma
tråkighet för. — Kan ju en sköna
och tråkigt och godtjänst. i rätt
anda. hade något att säga oss.

No 94

ACC. NR M. 8760:25.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Småland Upptecknat av: Lutjeldeij, P. Linnemans
 Härad: Västbo Adress: Pärnarna
 Socken: Torskinge-Forsveda Berättat av: _____
 Uppteckningsår: 1842. Född år _____ i _____

Den vackra ledan, med förböras
 för sjuka. Finnes ännu kvar
 inom prästtorpet.

Fast det kanske förekommer nu
 mera sällan, men en all annan
 sorts sjuk, önskar församlingens
 förböras.

Den sjuka inuhotas, då i förböras
 både före och efter predikora,
 på skunges eller kises då någon
 massande psalm.

En tradition och sed bland den
 bekraste, som man varit önskar
 ej ska komma bort tillan finnes kvar.

Skriv endast på denna sida!

No 25

ACC. N:R M. 8760:26.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Om böndagarna!

Men skulle gå i kyrkan, alla
 böndagarna, undantag i min
 barndom, välis mycket strängt på.
 Alla skulle dövas svartklädda
 gull och en att gå i kyrkan om man
 ej hade eller var svartklädd, eller
 något mycket på sig i varje fall,
 arbetet den dagen var mycket
 begränsat. Minns väl, hur det
 förbereddes på böndagen för att
 det så lite som möjligt skulle
 störas arbetet den dagen.
 De gamla "Krickarna" var klädda
 i "liss pers" med "pymä" på sig,
 och de hade "kan för" "vinn" "goss"
 sin i dag se hur långtidigt och =

No 26

ACC. N:R M. 8760:27.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

=

 värdigt de förklarade Ben till Amala

 kyrkbygen fram.

 Den som till något till minit

 utmärkt med "medalj" var den

 då på bröstet. t. ex. "gömda. I den i

 "Kronan" och fäst med någon

 fäga vridningsbåda ut; då de kom

 på kyrkbygen, och placerade sig i

 sin respektive bänk.

 många av kvinnorna från Vita

 kyrkbygen med breda fällor

 en och annan af de rikligt gömda

 (på den tiden) var även klädda i

 vita mantlar även de med

 bred fäll, eller någon bred bälte

 rand i hanteln, förslutna, och

 klädda i hanteln.

 När man kom hem från kyrkbygen =

No 27

ACC. NR M. 8760:28.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Skulle alla vara i stillnet, och komma
 upp sig. Hörd ej till god sed
 att gå bort den dagen.
 Husförelsen eller husinsynen bröte
 nöjt ut någon postilla eller andakt
 ta bort. Tjänstefolket skulle vara
 hemma och i stillnet, barnen
 fånga ej stöja för mycke, och
 Anders Leths skulle vara stillsam
 och ha ett en hemma upp sig och i
 sinns hem.

Minnes hem jag i min tidiga
 barnens Hörd hem det berättades
 att man ej fick klippa sina
 naglar en böndag för de fick
 döms, ha eller det en mygel i
 ögat.

Lägga ut mat och fiska t. ex =

Ok. 28

ACC. NR. M. 8760:29.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= en lördag. Det minns jag g. att någon
sorde. den följde ^{fästningen} bak på måndagen,
jult man ej göra för de tog brödet
slut. så man fick fortsätta, i följde
den, var man enbart sig at varje sön-
dag eller lördagskvällen, en följde
den håller i sig, än i dag.

Man kunde se stora "skollar" eller
"skollar" med följde på bäg till
kyrkan "bondande" i god tid
Värdet jäkta, eller betes att man
skulle komma försent, så följde
bit som, man om sedan i följde
att när manna komna de
stannas utomför ringmuren. Där
i stilla "stilles", och följde på
Lundens ringmuren. med en följde
omna gör fram till kyrkan och på

No 29

ACC. N:R M. 8760:30.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Byrkögården, gammal god byrkögård.
Och det alla liäses på bevarade
Stämningens bände tyms i. Påns
frid och tystnads- biter över alla
Gulken av böndagarna. Som var
den största. Men jag ej minnas, för
det var samma heligt och frid över
alla, men Tröskögården
och böndagarna. För för mig
alltid varit något särskilt
högtidligt och ljusligt. Och varit
med all härbilla. psalmen
lov och tröskögården.
Man kunde höra, om någon ej
korsmit i ihop eller tänkt på
att det var böndagarna.
O om gode jag det, eller det, och
glände det var böndagarna! Det var

N:o 30

ACC. NR. M. 8760:31.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= med stor förämd och Lymskyer bokles
tradition och Gudsfruktan, som för-
dagens tillbringades i hus
och kyrka:

t. ex. jakt som förestom så mycket
på herrgårdarna. Men på tårn-
och försedagen var både Herran
jagor och muslar stilla.

Det vilka skulle ha friid på
Lidun dagen. Använd juldagen
och stora högtidsdagar. För det
stilla och stor högtidsstämning.

I detta sammanhang kan jag nämna
de gamla prästerna, som jag så
väl minner, hur minna förändras
lärta så mycket, så vi byskor
vilde oss dem genom att de lätts

N° 31

ACC. N^o M. 8760:32.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Morgon och afton och i sju dagar äro
läsa oss att läsa så många av våra
älskade Psalmer.

Så lästes särskildt Morgon och afton-
psalmer, — t. ex. Morgonrodnaden
min skall vilka till Om helga

Sångens ljud. 423. v. 1. (Samma psalm)

421 v. 1. O Gud din Gud som låter oss
glada vaka upp.

420. Din Klara sol går åter upp.

424. En tigrade dag.

427. O Gud din Gud som låter oss
att du har tillit till din vis.

429. Vack upp min själ, gif en din
Gud och Jämn Herre —

N: 32

ACC. N:R M. 8760 : 33.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Afterskriften.

434 Så går en dag som från vår tid och
kommer icke mer.

435 I min stilla nyddas sköte.

436 Din dot går fort men du bli när.
Sörskildt om sista gåsen bästa vi
mycket - Jätt böver om som funket Gud
och bändar efter Herrns bud. o s o.

444. O Gud som allt med väskat styr.

459. Ett jisu om minner jag:
Var du min trogen följeslag.

Bland myrisjaktarna

464 m. fj.

N:o 33

ACC. N:R M. 8760:34.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= 490. Vårsigna gode Gud, Gudsdomning
allt vitt land. c.s. v.

390. Nilsans göra, dyca göra. av den
Gud som gör allt godt.

391. Jesus har i ständigt minnes vider
på Guds barn och barn.

390. Gud låt min bön sig tröskas.

326. På Gud rely på eget råd liss jag
min lycku bygga.

och många många fler med dessa, läses
vid morgon och afton Guds tjänst.
och de psalmerna som läses efter och
före måltid, vid samankomster o. d. =

N:o 34

ACC. N:R M. 8760:35.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- Hand de nya pralmenas finisar
 man de många undantast fallna att
 var man börjar att stå upp pralmen-
 bokan, kan man ej stå igen den de
 prinsen och kungfödd, och tacksamt
 glad, även att man i stilla stunder
 ha tinging till dem alla både nya
 och gamla, de gamla morgon och
 aftnpralmenas, för man ej ta ofta
 och som förs. På senare tid har jag
 mycket, att de förkommit ras
 mycket i Morgonandaktens i Radio
 vid domsöndagen, de bestes mycket
 pralmenas om den yttre stycken.

och de minis jag har tillämplade efter
 efter i admett - och Admetpralmenas
 och Admetysen —

No 33

ACC. N:R M. 8760:36.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

300-årig predikstol
i Sannäs kyrka försina gamla
färger tillbaka

Expertutvallets utredning
om Sannäs kyrkas restaurering i går
(se Värnans Nyheter. d. 19. 11. 1942.)

Sannäs kyrka besöktes i går av
Landsantikvarie dir. Egil Lönnberg
jörnkörning. och arkitekt Paul Bo-
berg, Växjö. Villan tog intresserat
del av konservator Sain Galois
från Stockholm. f. a. pågående
arbete med att phona från det gamla
färgerna i det under restaurering
just nu varande templet.
Dr. Lönnberg var mest intresserad

N:o 36

ACC. N:R M. 8760:37.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

av den gamla predikstolen
uppförd 1642! och i år såldes
jämt 300. ar.

Vi hittade tre olika utsmyckning-
gar av predikstolen berättade dr. E.
Vid ett samtal med Pärnemo Nyheter
i går Kväll.

Östturst fanns en betäckning i
gult och guldt från 1800-talet.
Seriunder fanns en bakom 1700-tals-
målning med marmorering i
gröna och blåa toner.

Älsro underst fanns de samtida
målningarna från tiden före
predikstolens uppförande.

Det var 1600-tals-målningar med
ornament i blått, blått, rödtt och
gröna färger. Den vackert smidda

No 37

ACC. N:R M. 8760:38.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= predikstolens burs och färg bytte
igenom.

Utmärkningen är som att återställa
predikstolen i sin första ursprung-
liga skick, varigenom de gamla
målingarna och ornamenten äro
komma till sin rätt.

Touren, en del prästätt finns i
predikstolen äro fyra vapensköldar
doktor Lönnberg ansåg att kyrkan
i Sannäs bild ett levigt och kultur-
historiskt mycket intressant tempel,
när den återuppstätt i förnyad och
förskönad gestalt.

En ny arbetare, målad av Olle
Hjortberg, har anskaffats för en
kostnad av 3,600 kr.

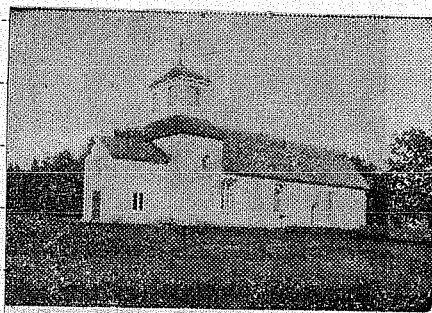
Vidare för templet nya

No. 38

ACC. N:R M. 8760:39.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kyrkvänds-bänkar utförda i
vassansstil efter
återfunnit gammalt mönster.

Dannäs kyrka.

Jag har särskildt bra minnen i
Dannäs kyrka. Min far Konfir-
merades där
och jag var "styg bud" där, den
6. nov. 1917. Föräddades för
Ligselakt där av ¹⁹¹⁷ Kämresten Jacot Allguliers
Han var då Kommenester, der sedan en kyrkherde -

No 39.

ACC. N:R M. 8760:40.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Denna sång är en gammal mus-föreläs-
sång från Laberna. (Många tror
den är från Vestergötland)

Man brukade sjunga den på vägen till
musföreläsningen, och var dess innehåll förstås
Man att den ~~även~~ är en god repetition
till det kommande föreläset.

Till burt stift (Västjör) har den förmed-
lats bl. a. av diakonistyrrelsens ung-
domssekreterare pastor Lagtobius och
av kyrkostyrelsen Sijurd Eriksson
från Örebro. Som lärde oss den vid
musikens kursen i Emmaboda.

Sedan har den bit sjungits vid Amtliga
och kommunala kursen och läger, och
på många begär inläses den nu här
vid Lycke och Hem. (Västjör. No 10. Okt. 1937.)
Sången lär ha 150 verser. Här är omförd

No 40

ACC. N:R M. 8760:41.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= endast 12. upptäcknade. Vers 1 börjar med
Liste namnen med ordet En är Alleri;
Vers 2. med Två stentor, vers 3. Tre
patriarker, vers 4 — Fyra evangelister
vers 5 — Fem moseböcker o.s.v.

Värdje vers börjar Alltså med ett ord
som anger dess nummer.

Efter värdje vers upprepas de följande
Sjungna verserna. Således —

- I. En är Alleri, som råder över
himmelen och jorden.
- II. Två stentor, En är Alleri,
som råder över himmelen och jorden.
- III. Tre patriarker: Abraham, =

OK: 71

ACC. N:R M. 8760:42.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Jesu och Jakob två stundtalar, En är allid
som rådes över himmel och jord.

IV. Fyra evangelister, tre patierker etc.

V. Fem Moseböcker, fyra evangelister etc.

VI. Sex stundtalar i Itana i Galileen,
fem moseböcker etc.

VII. Sju bönepunkter, Sex stundtalar etc.

VIII. Atta saligheter, sju bönepunkter etc.

IX. Nionde timmen gav man upp din
And: åtta saligheter etc.

X. Tio budorden, nionde timmen etc.

No. 43 /
Landskap: Småland
Härad: Västbo

ACC. N:R M. 8760 : 44

Upptecknat av: Svitelöding Kallenberg
Adress: Källarna

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Socken: _____ Berättat av: _____
Uppteckningsår: 1942. Född år _____ i _____

Vad är det som jag minns bäst
barnvårdens lyckliga dagar,
så vi ju då mycket mina bröder
och jag äkta "höstskjut",
och "mästen" eller "mästarna" fustade
ti var det ett riktigt tecken på
att man var välkommen.
Står innan man var framme.
I "mästen" bantade man på att
mästarna skulle fusta
och när de blev då utropade vi alla
alltid, man blev då hjärtligt välkommen
här hos "mästarna" fustar!

Skriv endast på denna sida!

1044

ACC. N:R M. 8760 :45

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Småland

Upptecknat av: Siri Elding-Lindberg

Härad: Västbo

Adress: Vänamo

Socken:

Berättat av:

Uppteckningsår: 1942.

Född år i

Jag höjde i min barndom - och ännu
"dag för man, den gamla fjärran
"Om stutten var hattsnö, Anders-
massonatt. På är ventren satt.
och var till Väpurnatt"

Om Anders slaskar. Bli jula-braska
Om Anders braska" bli jula'slaska.
(gammalt och känt)

Skriv endast på denna sida!